

25. Újezdské babí léto

Napsal uživatel Vladimír Běďa Halm
Neděle, 27 Srpen 2017 12:16

aneb Jeden den babího léta Před víkendovými dny, které začínaly pátkem **18. srpna**, probíhalo u mne těžké rozhodování. Šlo o to, kterém hudebnímu lákadlu podlehnout. Nakonec vyhrál festival

Újezdské babí léto

, jehož 25. ročník se konal v areálu blízko koupaliště Dolního Újezda u Litomyšle. V souboji s navigací nakonec zvítězila klasická mapa v kombinaci s dotazem u místních obyvatel a byl jsem na místě.

Horký den nebyl díky zeleni v areálu tak nesnesitelný jako v betonu městských ulic, takže hudebním hodům nic nebránilo. Začátek pátečního večerního koncertu patřil loňskému talentu Country rádia, ostravské skupině **Marod**. Jejich hravý projev jako by předznamenal celkové vyznění večera, které se neslo díky drajvu vystupujících ve velmi svěžím duchu. Marod staví na souhře jak instrumentální, tak vokální rodinného základu Matláškových a dokázal, že je talentem, který se dál rozvíjí. Autorská tvorba je dílem otce, Reného Racka Matláška a syna

Reného Tesáka Matláška

. Kromě známého repertoáru dostal prostor Tesák k představení několika písní ze svého sólového alba

Mezi prsty

, které bude pokřtěno na letošním Mohelnickém dostavníku.

Co bylo dál? **COP**! Tady by klidně mohl následovat skok na další bod programu, protože COP je prostě COP. Ale energie chlapů, kteří zpívají o prostých chlapeckých radostech, jako jsou motorky, dobré pití a jiné radosti života, působila pozitivně na všechny přítomné. Měl jsem dokonce dojem, že přes všechny genderové jevy dnešního světa působilo chlapecké fluidum hlavně na dámskou část publika. Mezi osvědčené hity se vešlo i představení tří novinek, doufejme, že album bude následovat nikoliv za několik let. A pocta klasickému repertoáru z dob začátků české country šedesátých let v podobě remaku písní Greenhorns u publika zabodovala také. Průvodce koncertem, jedna z duší festivalu, **Jirka Malý** dostal těžké úloze kontrolora časového plánu a příslibem dalšího koncertování COPu na závěrečném country bálu přesvědčil diváky o tom, že je čas na další skupinu v programu

25. Újezdské babí léto

Napsal uživatel Vladimír Bědřa Halm
Neděle, 27 Srpen 2017 12:16

Skok k lyrice písní **Epydemye** nebyl tak strmý, jak by se mohlo zdát. Jistý vliv mělo určitě i strhující podání všech skladeb. Při pohledu na Lucii Vlasákovou za basou mi vytanula na mysl báseň Václava Hraběte „Stop-time“ a v ní expresivní líčení hry Ludka Hulana na stejný nástroj. Tentokrát nechala Lucie nejmladšího člena rodiny v péči chův – na rozdíl od koncertu na Prázdninách v Telči, kde byl aktérem značné části koncertu v těsném kontaktu s maminkou a basou (vypadal spokojeně). Nejsilnějším zážitkem, i přes mnohá opakování, pro mne zůstávají příběhy písní z alba **Kotlina**. Takto inteligentní a s

expresivně-lyrickým podáním popsané významné historické události z československých dějin dávají prostor velmi neokázalé připomínce vlastenectví našich předků. A myslím, že nejen jich. Prolínání idealismu, vizí, nadšení se skvělou technickou úrovní hudebního projevu je vlastní všem členům skupiny, tedy Lucii a Mirkovi Vlasákovým i Janu Přesličkovi. Výsledkem je série hudebních perel s jasným názorem na svět okolo, který posluchače nabádá k hledání obsahu, skrytého v písních a přemýšlení o nich.

Pokud bychom přistoupili na analogii treku po nádherné krajině, pak jedním z vrcholů dlouhé cesty programem celého koncertu bylo vystoupení **Spirituál kvintetu**. Pod vedením jubilujícího osmdesátníka, doktora Jiřího Tichoty se nadšenému publiku představil soubor, který v současné sestavě navazuje naplno na předchozí formace, které více než padesátiletou historii tvořily. A navazuje výtečně jak hudebně, kdy dává nový rozměr i písním, které pamětníci znají v jiných podáních, tak projevem v novinkách, které repertoár obohacují. Ani v rovině přátelského špičkování mezi členy souboru, kteří mají mnoho jiných, leckdy pozoruhodných aktivit mimo kvintet, nezůstávají pozadu proti bývalým členům souboru. Pěvecké mistrovství jednotlivých členů dostalo prostor v sólových partech v písních podle jejich vlastního výběru. Došlo tedy na spirituály i irskou baladu či písně s historickými tématy. A skvostným přednesem se vyznačovaly všechny skladby, ať to bylo v podání ženské části souboru, tedy Zdeny Tichotové a Veroniky Součkové, pánské sekce tvořené Dušanem Vančurou, Jiřím Cerhou, Jiřím Holoubkem, nebo hlasově mezi sekcemi záměrně oscilujícího Pavla Páji Peroutky. To vše pod bedlivým, leč laskavým okem Jiřího Tichoty. Celý kvintet prostě vydal ze sebe to nejlepší a byl po zásluze oceněn ovacemi vnímavého publika. A jubilující kapelník dostal od pořadatelů dar k narozeninám, novou kytaru. Perníkovou.

Po koncertní části následoval country bál, kde byl prostor pro splnění hudebních přání diváctva od COPu a dalších hudebních protagonistů – leč to jsem už bohužel opět bojoval s nástrahami cesty. Krajina Vysočiny v noci se ukázala na zvěř velmi bohatou, ale naštěstí nedošlo k realizaci

25. Újezdské babí léto

Napsal uživatel Vladimír Béd'a Halm
Neděle, 27 Srpen 2017 12:16

lahůdky pod názvem „srnec na kapotě“. Program festivalu pokračoval v sobotu odpoledne. Úvod patřil dalšímu, tentokrát letošnímu talentu Country rádia, rodáku z blízkých Svitav,

Tony Jochovi

a jeho přátelům.

O jeho vystoupení i následující produkci vizovického **Fleretu** jsem bohužel díky péči ministerstva dopravy o silniční síť republiky přišel – podle očitých svědků obou vystoupení mám čeho litovat.

Dorazil jsem ve chvíli, kdy na pódiu byl **Vojta Kidřák Tomáško** a trampská srdce v publiku těšil svými písněmi. Stejně jako mnozí jeho vrstevníci i tento letošní sedmdesátník ukázal, že na pódiu věk nic neznamena a kvalitám projevu neubírá. Došlo i na hity z jeho repertoáru jako je *Toulavej*

a další, podané bez přehnané nostalgie k spokojenosti publika. Po přídavcích došlo na předání daru – opět perníkové kytary a následoval dar podle přání Vojty – vystoupení kapely Roháči z Lokte nad Ohří.

Roháči předvedli svoji kombinaci folku s žánrem, označovaným jako moderní trampská píseň. Ukázali, že od dob získání interpretační PORTY v roce 1990 a Zlaté PORTY neztratili nic ze svých kvalit a stále patří ke špičce žánru. K radosti publika se ke svým rodákům přidal i Kidřák, aby si s nimi stříhl pár svých písní, které pro ně napsal. Pozorní diváci celé seskupení odměnili vytleskáním několika přídavků a pod mnoha stetsony v publiku zavládla radostná pohoda.

Po tradiční losovačce hodnotných cen od sponzorů, které bylo možno vyhrát podle čísla vstupenky, během technické přestavby pódia přišel loňský jubilant, **Pavel Lohonka Žalman** se svým

Spolem

. Oproti loňské sezóně vyměnil na postu sólové kytary Pavla Malinu Petr Haf Havrda, ale jinak ve spolku spolu zůstalo vše při starém a nutno podotknout, že dobrém. Tedy Míša Hálková, Petr Novotný (nebavič), kteří tvoří s Žalmanem jedinečný sound repertoáru celého uskupení. Pozdním odpolednem prošel

25. Újezdské babí léto

Napsal uživatel Vladimír Béd'a Halm
Neděle, 27 Srpen 2017 12:16

Cestující muž

(jedna z nejsilnějších skladeb poslední desky) i příběhy staršího data a různých proveniencí. Blok spojených hitů z období velkolepých PORT z let osmdesátých vystřídaly komornější skladby z poslední doby. Vzhledem ke zpoždění na cestách následujícího uskupení pak došlo k prodloužení Žalmanova bloku k radosti publika. Závěr byl opět provázen ovacemi ve stoje celého amfiteátru.

Následovala změna v původním programu, kdy Wabiho Daňka, který se omluvil ze zdravotních důvodů, zastoupila **Lenka Slabá s Jardou Matějí** a kapelou. Úvodní Lenčino sólo bez pomoci technických vymožeností navodilo mrazivě krásnou atmosféru, kterou následovaly dvě skladby z období spolupráce s Nezmary, Lenčinu vokálu dal vyniknout zejména

Orel

a pak už následoval přívál skvělé muziky v podání dalších členů kapely, hlavně příslušníků čechokanadského klanu

Vostry

. Skladby Lenky Slabé - Vostry a jejího manžela Ády Vostry i syna Davida Vostry jsou invenční folkovou muzikou s výraznými rockovými prvky. Celá „Vostra parta“ si ale skvěle rozumí i s muzikantstvím Jardy Matějí i s žánrem, ve kterém Lenka vyrostla. Tedy s písněmi Žalmana, Nezmarů, Spirituál kvintetu a dalších hvězdných seskupení nejen jihočeských, ve kterých Lenka perlila v různých částech své muzikantské pouti. V programu se blýskla i Lenčina dcera Adina několika písněmi a potvrdila otřepané přísloví o jablku a stromu. Celé vystoupení Lenky, Jardy a jejich kapely bylo skvělou ukázkou kombinace brilantních vokálů neméně brilantních hudebních výkonů všech na pódiu.

Pokračování programu přešlo do trampského pohledu, kdy na pódium přišel **Hop Trop** již v plné síle, včetně Huberťáka. V necelé hodinovce, opět k nemalému potěšení trampsky laděné části publika, dali hoptropáci sérii svých hitovek i dalších povedených kousků ze svého zpěvníku. A bylo jasné, že dojde i na společný zpěv s publikem. Vzhledem k vymezenému času nedošlo na mnohé historky, které obvykle vystoupení trojice Samsona, Huberťáka a Šrouba provází, ale to se pohodové hudební seance nijak nedotklo.

Trochu výjimkou byla část programu, označená jako

25 ran

25. Újezdské babí léto

Napsal uživatel Vladimír Běďa Halm
Neděle, 27 Srpen 2017 12:16

, ale Jirka Malý s Vaškem Součkem, kteří celý večer diváky provázeli, rychle věc vysvětlili.
Festival

Újezdské babí léto

slavil 25. let existence (mimochodem – obec Dolní Újezd oslavila 850. let od svého založení!) a při té příležitosti byl ohňostrůjci nachystán ohňostroj, který dvacetipěti raketovými „kyticemi“ na obloze s doprovodem příslušných zvukových efektů (ran?) tento věk stvrdil.

Po této zcela specifické technické přestávce vstoupil na prkna jeviště amfiteátru **Robert Křesťan a Druhá Tráva**

. Tradiční složení doplnil zaskakující bubeník, jazzový Tomáš Hobzek. Part pro bicí jeho hrou dostal nový rozměr a přispěl tím k ozvláštnění aranží. Je velmi zajímavým jevem v obsazení Druhé trávy, jak dokáže rytmická sekce změnit „hudební náladu“ mnohokrát slyšených písní a vždy umožní najít nové významy v melodiích známých skladeb. Což byl přesně tento případ hostujícího bubeníka. Rozhodně je vidět šťastnou a v kvalitách hudebního světa perfektně orientovanou ruku výběru muzikantů. Rozepisovat se dále o perlách, které na jevišti Druhá Tráva s Robertem Křesťanem vytahovala z mošny se svým repertoárem by bylo v přírodním amfiteátru pověstným nošením sov...

Pánové skvěle ukončili celý večer a svým plným nasazením a radostnou pohodou zapadli do sestavy výše jmenovaných. Tady šlo opravdu o vrchol celé cesty programem festivalu. Jednoduše – bylo to skvělé! Díky za povedenou dramaturgii obou festivalových dnů patří celému týmu festivalového štábu, zejména Jirkovi Malému, podporovaném Janem Jackem Švecem a produkční Vladkou Padyáskovou. Za skvělý zvuk v těžkých venkovních podmínkách patří díky technikům Ládi Holka.

Snad více než jinde se v Dolním Újezdě mohl pamětníkům objevovat duch dávných Port, ať už se konaly v Plzni, nebo Olomouci nebo blízké Litomyšli, kterou si Porta na svých cestách také užila. Atmosféra Újezdského babího léta k myšlenkovému návratu do těch dob her a malin nezralých velmi přispěla. Fotogalerie:

[http://beda-vh.rajce.idnes.cz/2017_08_18-19_UJEZDSKE_BABI_LETO_25.rocnik - Robert K restan a DRUHA TRAVA/](http://beda-vh.rajce.idnes.cz/2017_08_18-19_UJEZDSKE_BABI_LETO_25.rocnik_-_Robert_K_restan_a_DRUHA_TRAVA/)

[http://beda-vh.rajce.idnes.cz/2017_08_18-19_UJEZDSKE_BABI_LETO_25.rocnik - ZALMAN a spol./](http://beda-vh.rajce.idnes.cz/2017_08_18-19_UJEZDSKE_BABI_LETO_25.rocnik_-_ZALMAN_a_spol./)